Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 59 (515) ☆ sîmbătă 21 iulie 1956 ☆ 4 pag. 15 bani

Istoria cupei

Ți-aduci aminte, Virgile? Acum șase ani, într-o zi de vară bucureșteană, ai deschis gazeta noastră și ai citit un anunț: „Participați la concursul de înot pentru „Cupa gazetei Pionierul"! (Pe atunci gazeta se numea „Pionierul"). A fost primul tău concurs.

Este prima pagină a istoriei Cupei. Pentru că, vă dați seama: după șase ani de existență, „Cupa Scînteii pionierului" are o istorie!

In vara anului 1950 se pare că era mai cald decît acum. Cîțiva redactori de la gazetă, după ce ne-am înfierbîntat născocind glume pentru un colț umoristic, am plecat cu toții la un ștrand. Aici era în toi un mare concurs de natație. Ne-am așezat lîngă un grup de copii care se vede că veniseră la ștrand nu să se răcorească, ci, dimpotrivă, să se înfierbînte, aclamînd concurenții. Făceau niște mișcări de „brass", de parcă s-ar fi aflat și ei în competiție. După ce s-a înmînat echipei învingătoare o cupă de argint, un copil ne-a întrebat:

— Oare pentru noi de ce nu se organizează concursuri de înot?

— Știm noi? Poate o să se organizeze... — am răspuns, presimțind ceva.

Și copiii au sărit toți în apă, gălăgioși, stropindu-ne ca dintr-un duș.

A doua zi, pînă la ora 9, era lucru hotărît: gazeta noastră va organiza în fiecare an un concurs de înot, la care se vor împărți premii individuale, iar raionul care va avea cei mai multi și cei mai buni înotători va lua „Cupa Scînteii pionierului".

Și de-atunci, în fiecare an, în cinstea zilei de 23 August, sute și sute de copii se întrec pentru „Cupa Scînteii pionierului". Cupa se află acum la raionul „1 Mai".

Dragi cititori — care știți să înotați, sau care învățați acum — a șasea pagină a istoriei Cupei este încă albă. Cu ce întîmplări, cu ce nume o s-o complectăm?

Fiți atenți, bucureșteni! Anul acesta cupa poate să plece în alt oraș. Concursul se va desfășura și la Galați și Tîrgu-Mureș.

Noi vă urăm la toți succes! Peste 6 ani, acei dintre voi care vor fi campioni naționali vor scrie copiilor care vor participa la a XII-a ediție a Cupei un articol în care vor povesti cum au participat la concursul care începe peste cîteva zile.

Cîteva cuvinte despre „Cupa Scînteii pionierului"

După cum ați aflat, anul acesta se va desfășura concursul de înot „Cupa Scînteii pionierului". Cu deosebire însă față de ceilalți ani, de astădată vor lupta pentru cupă nu numai Bucureștenii, ci și cei din Galați și Tîrgu-Mureș.

Iată acum, pe scurt, condițiile și regulamentul concursului.

Mai întîi, e bine să știți că concursul se desfășoară în trei etape: 25 iulie — 7 august, etapa I; 8, 9 și 10 august, etapa a II-a. Ambele etape vor avea loc în fiecare din cele trei orașe indicate mai sus. Ultima etapă, finala, se va disputa la București în ziua de 12 august. Bineînțeles, la finală vor participa campionii din cele trei orașe. Cîștigătorii din Galați și Tg. Mureș vor veni în Capitală anume pentru aceasta.

In sfîrșit, întrecerea cuprinde trei categorii de concurenți:

— Categoria I, băieți și fete (9—12 ani), 33 m.

— Categoria a II-a, băieți și fete (11-12 ani), 33 m.

— Categoria a III-a, băieți și fete (13-14 ani), 50 m.

La probele de bras și liber.

In finală va avea loc și o ștafetă pe orașe (4x33 m. liber). Ștafeta va fi alcătuită din reprezentativa fiecărui oraș.

...In orice caz, va fi o luptă dîrză și voi veți avea prilejul s-o urmăriți în coloanele gazetei noastre.

AMINTIRI de la PRIMA EDIȚIE

(De vorbă cu tovarășul Alexandru Alexandrescu de la Asociația Sportivă C.C.A.).

— Incepe a VI-a ediție a „Cupei Scînteii pionierului". Aveți să ne spuneți ceva cu acest prilej?

— Desigur. In primul rînd, vreau să urez participanților la această frumoasă competiție sportivă mult succes. Iar în al doilea rînd, vreau să vă spun „un secret".

Odată, cu șase ani în urmă, am participat și eu la prima ediție a „Cupei Scînteii pionierului". A fost și primul meu concurs „oficial". Deși au trecut șase ani de atunci, îmi amintesc bine de ziua aceea cînd, tremurînd de emoție, am luat startul. Lupta a fost aprigă. Am reușit să-i întrec pe doi dintre adversarii mei „periculoși" de-abia cu o jumătate de metru. Dar eram fericit. Am ieșit primul. De atunci am îndrăgit înotul, care a devenit sportul meu preferat.

— Ce rezultate ați obținut în anii care au urmat?

In anul 1954 am reușit să cîștig trei titluri la Campionatele Naționale ale R.P.R. Am ieșit campionul țării la 200 m. brass-juniori, pe care i-am parcurs în trei minute. Am stabilit un nou record al Republicii Populare Romîne la 4x50 m. mixt individual-juniori. Am făcut parte din lotul de juniori al Republicii Populare Romîne, din care am ieșit în 1955, pentru a intra în facultate. Trebuie să știți însă că, în afară de înot, făceam gimnastică zilnic, iar în zilele de iarnă, schiurile îmi erau tovarășii nedespărțiți. Toate acestea m-au ajutat foarte mult.

— Ați continuat să faceți sport și după ce ați intrat în facultate?

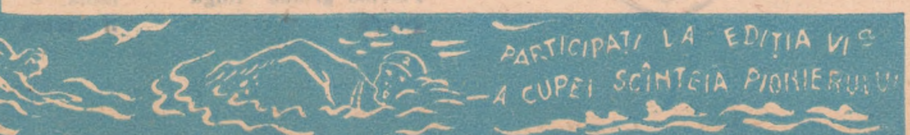
— Desigur. Și asta m-a ajutat să ajung un student bun. Am forțe să învăț și totdeauna după ce fac sport parcă mi-i mintea mai limpede.

— Vreți să dați cumva vreun sfat înotătorilor noștri?

— Cîte ceva din învățămintele pe care le-am tras din activitatea mea sportivă. Inainte de a intra în apă, e bine să faceți puțină gimnastică, încălzire. Atunci cînd luați startul, să fiți atenți numai la fluierul arbitrului și să priviți înainte. In timpul cursei, să nu vă uitați la adversarii din jur. Să cunoașteți bine regulamentul, fiindcă s-ar putea ca, nerespectîndu-l să fiți descalificați. Cei care înoată stil liber la sosire vor pune o singură mînă pe bară, iar cei cu stil brass amîndouă mîinile.

Incă o dată prieteni vă doresc mult succes, iar din „Cupa Scînteii pionierului" să faceți o pepinieră de viitori înotători ai țării.

Irina RADULIAN

★

...Viitorii înotători se pot mulțumi deocamdată și numai cu cîteva exerciții pe... uscat!

★

Pe curînd!

„Concurs de natație inter orașe"... Vestea aceasta ne-a bucurat grozav și am și început antrenamentele. Pionierii din orașul nostru au urmărit în anii trecuți desfășurarea acestui concurs și, să vă spunem drept, tare îi invidiau pe Bucureșteni. Dar acum e și rîndul nostru să arătăm ce putem. Bucureștenii sînt „tari", însă o să le dăm de furcă Să nu credeți că ne lăudăm. De-altfel, asta se va vedea în finale.

Așa că deocamdată vă salutăm și... pe curînd!

Colectivul de conducere al taberei nr. 1 — Tg. Mureș

La Ștrand

Aproape în fiecare zi ne antrenăm la ștrandul „13 Iunie" de pe malul Dunării. Colega noastră Eugenia Sandu pînă nu de mult nu știa să înoate de loc. Cînd a aflat însă că și orașul nostru va participa la „Cupa Scînteii pionierului", a început să învețe înotul. Nu-i este, de bună seamă, prea ușor. Cu ajutorul nostru însă și cu strădaniile ei, Eugenia va izbuti să se numere printre înotători.

Ca ea mai sînt și alții și cu toții vom participa la „Cupa Scînteii pionierului".

Un grup de pionieri de la tabăra nr. 12 — Galați

Nu de mult, am ajuns la un hotar al Țării Moților, la Brad. Un orășel cu o mișcare continuă, viață zgomotoasă, tinerete proaspătă. Vin aici în fiecare zi numeroși oameni, pentru treburi, cu autobuzul de la Deva, cu trenul de la Arad, ori pe jos și călări, din munți.

Mulți ani s-au purtat mari și inverșunate discuții: merită oare Bradul să fie trecut în geografie ca oraș? Azi întrebarea e de prisos. Bradul, înconjurat de sate, mine de cărbune și de aur și de locuri istorice, este, fără îndoială, un oraș care nu mai poate lipsi nici de pe cele mai mici hărți.

După masă am pornit pe jos, pe un drum de țară ce merge paralel cu linia ferată, spre Arad. Un drum neînsemnat pe lîngă marile șosele asfaltate. Și totuși și acesta cunoaște bine puternicele autocamioane „Zis", „Skoda", „Steagul roșu". Pe camioane — mașini puternice, oameni, lemnărie de construcție.

După 7-8 kilometri am ajuns la Tebea, un sat pitic într-un peisaj întins care începe sus, în munții împăduriți cu brad și stejar, și se coboară lin pînă la dealurile ce se pierd în valuri mari, în zare. La poalele dealurilor s-a așternut un covor de porumb, grîu, floarea soarelui și motive gingașe de floricele, presărate în iarbă, în toate culorile. O scoarță romînească din care, mici mostre, întîlnești prin toate casele oamenilor de pe-aici. Și cum privești peisajul acesta, cu suflet și inimă, din dreptul unei fîntîni în care se leagănă o găleată inverzită, îți dai seama că ai avut norocul să nimerești într-unul din cele mai frumoase colțuri ale țării.

La Tebea, răsfoiești pagini din istorie. La marginea satului, într-un mărunt țintirim, printre brazi, se înaltă gigantic „gorunul lui Horia". Gorunul la care, în urmă cu mulți, mulți ani, s-a întîlnit deseori Horia cu alți capi ai răscoalei. Și dintr-un respect firesc, s-au dat puțin la o parte din fața sa și brazii care nu mai sînt tineri și bisericuța bătrînă și modestă...

De cîte ori trece soarele pe aici, se oprește puțin la gorun, să-și aducă aminte de bărbații viteji care l-au dorit și au luptat pentru ca lumina sa să fie împărțită pe drept la toți iobagii pînă la Bălgrad și chiar mai departe. Aprigi lupte au fost pe aceste locuri în 1784.

Gorunul străvechi, al cărui trunchi pare să fie sculptat în piatră, are ramuri care au murit, au pierit de-a lungul anilor... Printr-un miracol al naturii sau al istoriei veșnice, în fiecare primăvară renaște. Sus, aproape de coroană, gorunul a fost strîns într-un cerc de oțel (desigur pentru păstrarea acestui monument istoric viu). Dar gorunul lui Horia nu poate răbda așa ceva. A răsuflat o dată puternic, și cercul s-a rupt.

Aproape de gorun, sub o placă cenușie, păzit de două tunuri vechi, se odihnește „Craiul munților" — Avram Iancu, alt bărbat de seamă dăruit istoriei de moți.

Cînd se lasă seara, se pare că vîntul șoptește printre brazi amintiri... Amintiri vechi, amintiri minunate despre popor, despre moți, despre eroi...

Al. MIHU

12 ani de la eliberarea Poloniei

22 iulie 1956 e ziua în care poporul polonez sărbătorește eliberarea sa de sub jugul hitlerist de către glorioasa Armată Sovietică.

Această zi este un minunat prilej pentru poporul polonez să-și manifeste bucuria pentru realizările din patria lui liberă.

★ ★

Vă prezentăm spicuiri din gazeta pionierilor polonezi „Swiat Mlodych", care vorbesc despre viața și acțiunile lor...

AU ADUS TRANDAFIRI SALBATICI ȘI I-AU PLANTAT IN CURTEA ȘCOLII

Intr-o zi, detașamentul clasei a VII-a a plecat în excursie. In pădure și la marginile drumurilor creșteau de mulți ani trandafiri sălbatici cu flori roșii. Băieții au scos cîteva tulpine, le-au adus la școală și au făcut o grădiniță. Grădinița de trandafiri a stîrnit interesul tuturor. Dar mai ales cei din clasa a IV-a se învîrteau toată ziua pe lîngă pionierii dintr-a VII-a.

Swiat Młodych
GAZETA HARCERSKA

— Ce-o să faceți cu trandafirii? Cui vreți să-i lăsați după ce terminați școala, întrebau de multe ori cei mici pe colegii lor. Ar fi vrut foarte mult ca ei să îngrijească de trndafiri. Visul celor dintr-a IV-a s-a împlinit. Inainte de-a părăsi școala, clasa a VII-a le-a predat trandafirii.

Cei dintr-a IV-a s-au apucat de lucru în mod serios, au altoit tulpinile sălbatice pentru a obține o varietate superioară de trandafiri.

TREI CAPETE JUDECA MAI BINE DECIT UNUL

Nici unul dintre noi trei nu pleacă din localitate în timpul vacanței. Rămînem toată vara la Czestochow. De cîțiva ani învățăm la aceeași școală și sîntem prieteni. De aceea, am hotărît să petrecem vacanța împreună. Zbyszek are o minge, iar în orașul nostru sînt mulți amatori de fotbal. Pe lîngă asta, ne-am interesat la un club sportiv, ca să aflăm ce ne trebuie și ce putem împrumuta de la ei. De asemenea, ne-am propus să mergem împreună la cinematograf. Mai avem de gînd să facem o excursie cu bicicleta în pădurea Jaskrowska, unde vom construi o colibă. Vom lua cu noi cărți despre pieile roșii. Deocamdată, n-am spus nimănui nimic, dar vrem ca la începutul anului să aducem la școală un ierbar întocmit de noi.

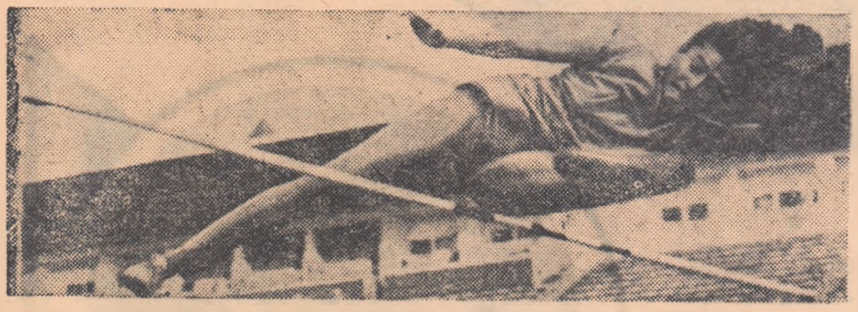
Zbyszek MACAWA
Heniek SZALKOWSKI
Rysiek RUDZKI
pionieri de la Școala nr. 11 din Czestochow

ATENȚIE, A FUGIT ȘARPELE!

De curînd s-a întîmplat la noi ceva foarte ciudat: Intr-o zi, întorcîndu-se de la poligon, soldații ne-au adus un șarpe veninos viu, închis într-o sticlă. Dar, nemulțumit cu această întorsătură a soartei, dornic de libertate și aventuri, șarpele a împins dopul cu capul și a fugit pe arena sportivă a școlii, pentru a se încălzi la razele soarelui de vară. A doua zi, toată școala s-a alarmat. La careu, pionierii au ascultat înspăimîntătoarele cuvinte: „A fugit șarpele, să fiți foarte atenți!" Timp de două zile toți elevii, și mai mari și mai mici ocoleau cu grijă toate colțurile clădirii, spre a nu fi surprinși de vreun atac. Dar nu s-au ales decît cu spaima. Intr-o pauză, pionierii din clasa a IV-a au observat șarpele tîrîndu-se pe arenă. L-au anunțat îndată pe tovarășul instructor, care l-a prins cu multă îndemînare.

Așa s-a terminat scurta plimbare a șarpelui nostru. Pentru evadare, a fost osîndit la ...conservare în formalină. Acum ne servește ca material de învățămînt.

Pionieri din clasa a V-a
Școala elementară din Byton.

Prima în lume

„Iolanda Balaș va încerca să treacă 1,75 m. Vă rugăm, păstrați liniște!"

In amurgul ce cuprindea treptat pajiștea stadionului, vocea crainicului avea un tremur de emoție lesne de înțeles. Pentru că dacă „Ioli" va trece...

...Iat-o în capătul locului de alergare: a pornit... e lîngă ștachetă, execută bătaia cu stîngul (ah, mi se pare că s-a pripit, că a bătut prea departe!), ștacheta trepidează fin, abia simțit — și în clipa următoare un strigăt formidabil izbucnește din toate piepturile. Iolanda Balaș, „Ioli" a noastră, a întrecut recordul mondial!

Acele ceasornicului arată ora 19,15. Incepînd din acest moment, recordul atletei engleze Thelma Hopkins — 1,74 m. — a încetat să constituie cea mai bună performanță obținută vreodată la săritura în înălțime — femei. Concursul de selecție al lotului nostru național de atletism în vederea Jocurilor Olimpice ne-a adus satisfacția celui mai valoros rezultat din istoria atletismului romînesc.

Ne îndreptăm spre Iolanda: e foarte palidă, dar „se ține bine": strînge mîinile celor ce-o înconjoară și zîmbește mereu.

— N-am fost chiar sigură c-o să reușesc — ne spunea ea, dar „ceva" era în mine... Să știți că m-a încurajat și victoria handbalistelor în Germania; m-am gîndit: dacă ele au putut, trebuie să pot și eu!

— Spune-ne ceva, ceva anume pentru ziar, Ioli dragă!

Iar ea, cu acelaș zîmbet, cu acelaș aer simplu, modest, care n-o părăsește niciodată, adaugă, după ce s-a gîndit cîteva clipe:

— Scrieți, vă rog, că sînt foarte fericită și că făgăduiesc să nu mă opresc aici!

...Imi amintesc că exact cu 7 zile în urmă ședeam cu ea și cu Soeter lîngă groapa de sărituri, în celălalt capăt al stadionului. Vorbeam, firește, despre recordul mondial. Deodată Iolanda s-a îndreptat spre stîlpii de susținere și a potrivit ștacheta la 1,75. S-a uitat lung și întorcîndu-se apoi spre Soeter, profesorul și prietenul ei, i-a spus așa, copilărește:

— Dar bine, Hansi dragă — eu pot să sar atît, zău că pot!

Soeter și cu mine am surîs, gîndindu-ne probabil la acelaș lucru: da, ai să sari, dar pînă atunci mai este!

Și, de fapt, nu mai era decît o săptămînă.

Dan DEȘLIU

(din ziarul „Scînteia").

O discuție

Ionel și Petrică, doi prichindei, s-au intîlnit și au început să discute foarte serios.

— Să știi că la învățătură ne putem lua la întrecere, — zise Ionel. Frate-meu a trecut anul ăsta într-a III-a!

— Nu zău!... Și ce te umfli așa în pene? Fratele meu e de trei ani în clasa a III-a și eu tot nu mă laud ca tine! — îi răspunse Petrică.

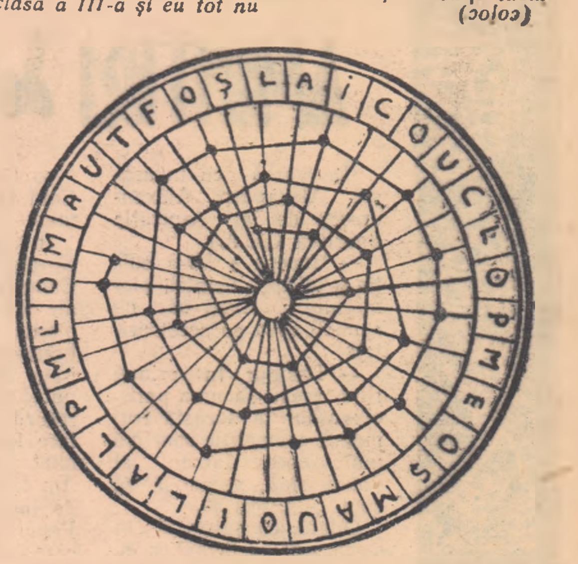
SARADA

De la cap de mă citești,
Afli-o haină călduroasă.
Inapoi de mă citești,
Tot aceeași o să-ți iasă.
(cojoc)

PENTRU CEI MICI

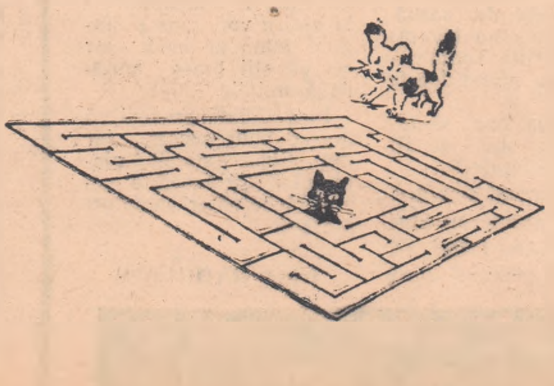
Găsiți proverbul

Păianjenul a țesut o pînză foarte curioasă. Urmărind într-o anumită ordine razele păienjenișului ce duc spre litere, veți descoperi un proverb popular pe care orice școlar ar trebui să-l cunoască.

Bombonel și Micuța

Bombonel și Micuța sînt buni prieteni. Ei se joacă toată ziua prin curte. După cum vedeți, pisicuța s-a ascuns în acest labirint și așteaptă ca Bombonel s-o găsească. Ii puteți ajuta cățelușului să descopere drumul?

Podețul

MIHAIL NEGULESCU

— Unde ne-am plimbat, copii?
— La podețul dintre vii!
— Podul peste ce trecea?
— Peste-o vale strîmtă rea.
— Ce zărirăm dedesubt?
— Rîu curat, neîntrerupt,
Purtînd grindă lîngă grindă
In a valului oglindă...
Și cîntînd fete, băieți
Am trecut peste podeț.
— L-am trecut îndată, nu?
— Paulică nu trecu.
— Cum adică?
— I-a fost frică!
Dar Florin se-ntoarse iute
Prietenului să-i ajute.
Și podețul, mînă-n mînă,
Il trecură împreună.

Cum am cîştigat un pariu cu Olimpia

Pariul, dacă-mi amintesc bine, l-am stabilit în a doua zi de tabără, într-o vineri. Olimpia Zaharia, elevă la şcoala din Ploieşti la care a învăţat şi Caragiale, era foarte hotărîtă:

— Nu mai stau în tabără! Nu-mi place. Mă plictisesc, marea e rece şi nu chiar aşa de mare, mîncarea n-are destulă sare... Nu mai vreau!

La început voiam să cred că Olimpia repetă rolul unui personaj din Caragiale, necunoscut, descoperit undeva în arhiva prăfuită a şcolii. Dar mi-am dat seama că îşi joacă rolul ei. Am căutat s-o îmbunez, să-i arăt frumuseţile taberei, ale mării, i-am promis să mă îngrijesc personal ca în solniţa ei să fie mereu sare... Nici un rezultat!

— Pînă luni plec. I-am scris surorii mele mai mari o carte poştală, în care i-am cerut să mă ia de-aici.

— Cred că n-o să vină...

— Ba vine!

— Nu cred...

— Ba da, vine. Pot să pariez...

— Pe ce?

Ne-am gîndit şi am hotărît:

— Dacă pleci pînă luni, ţi-aduc o casată de la Constanţa, dacă nu, casata e a mea.

Îndată după pariu m-au cuprins remuşcările: nu-i drept pariul, doar am mai fost în tabere şi ştiu bine că, în primele zile, foarte mulţi vor să plece, dar nu trece o săptămînă pînă să se răzgîndească.

Vineri seara şi sîmbătă, toată mîncarea Olimpiei a rămas în farfurie.

Colega ei de cabană, Liana, m-a anunţat cu bucurie:

— Ştii că Olimpia şi-a strîns lucrurile în valiză? (Se vede că i-a promis şi ei din casata mea...)

Mi-am pus toată speranţa în poştă şi în soare... Poate se pierde cartea ei poştală, poate se îndură soarele să lumineze mai vesel. Dar seara, Olimpia m-a anunţat că, de nu vine soră-sa, pleacă singură. Cu altă vorbă: fuge!

În noaptea aceea am avut un vis urît.

Olimpia a strîns toată cabana, cu paturi cu tot, într-o imensă valiză. La poartă s-a luptat crîncen cu paznicul de noapte, îmbrăcat într-o blană de urs, bronzat. La plaja din faţa taberei era acostat un vas de piraţi, cu pînze cîrpite din costume de baie. Şeful piraţilor a urcat-o pe punte şi a dus-o pînă la Constanţa. Aici, Olimpia a golit toate cofetăriile de casate, pe care le-am plătit eu, şi a sărit într-un tren în plină viteză. Trenul gonea peste podul de la Cerna-Vodă, pe sub care, în loc de Dunăre, curgea numai supă, din farfuria Olimpiei... Clopoţelul din gara Ciulniţa suna tot timpul...

Duminică dimineaţa a fost prima zi cu adevărat frumoasă. Olimpia se juca tot timpul pe plajă şi în apă. La masă, o surpriză: Olimpia, flămîndă, a mîncat totul. Simţeam de pe acum gustul casatei. Dar după masă, Olimpia s-a postat în faţa porţii, scrutînd şoseaua pe care trebuia să vină soră-sa. Am lăsat-o acolo şi m-am dus să pregătesc banii pentru casată.

Seara, la masă, nici nu mai îndrăzneam să privesc spre locul ei.

Luni dimineaţa, am întîlnit-o pe Olimpia.

— Ei, cînd pleci?

— Unde să plec?

— La Ploieşti, acasă.

— De ce să plec? N-a trecut decît o săptămînă.

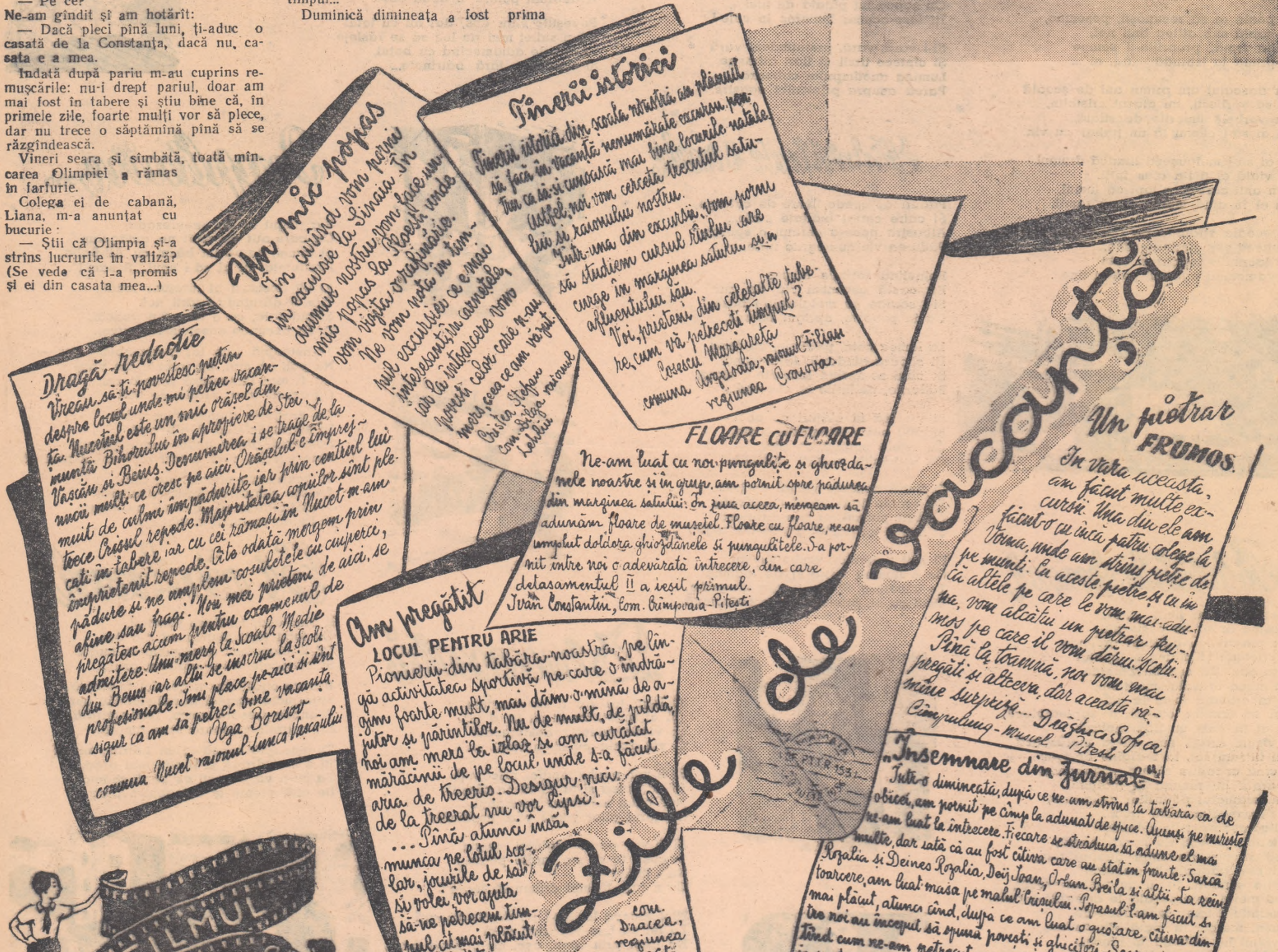
Şi-apoi tot ea:

— Cam cît costă o casată?

Dragi cititori, aşa am cîştigat pariul cu Olimpia. Casata n-am mîncat-o încă. Vă aştept, la Constanţa, s-o consumăm împreună.

Serban VOICU

Un mic popas

În curînd vom porni în excursie la Sinaia. În drumul nostru vom face un mic popas la Ploeşti unde vom vizita o rafinărie. Ne vom nota în timpul excursiei ce e mai interesant în carnetele, iar la întoarcere vom povesti celor care n-au mers, ceea ce am văzut.

Cristea Ştefan
com. Dilga raionul Lehliu

Tinerii istorici

Tinerii istorici din şcoala noastră au plănuit să facă în vacanţă nenumărate excursii, pentru ca să-şi cunoască mai bine locurile natale. Astfel, noi vom cerceta trecutul satului şi raionului nostru.

Într-una din excursii, vom porni să studiem cursul rîului care curge în marginea satului şi a afluentului său.

Voi, prieteni din celelalte tabere, cum vă petreceţi timpul?

Cosescu Margareta
comuna Argetoaia, raionul Filiaşi
regiunea Craiova.

Dragă redacţie

Vreau să-ţi povestesc puţin despre locul unde-mi petrec vacanţa. Nucetul este un mic oraşel din munţii Bihorului în apropiere de Stei, Vaşcău şi Beiuş. Denumirea i se trage de la nucii mulţi ce cresc pe aici. Orăşelul e împrejmuit de culmi împădurite iar prin centrul lui trece Crişul repede. Majoritatea copiilor sînt plecaţi în tabere iar cu cei rămaşi în Nucet m-am împrietenit repede. Cîte odată mergem prin pădure şi ne umplem coşuletele cu ciuperci, afine sau fragi. Noi mei prieteni de aici, se pregătesc acum pentru examenul de admitere. Unii merg la Şcoala Medie din Beiuş iar alţii se înscriu la Şcoli profesionale. Îmi place pe-aici şi sînt sigur că am să petrec bine vacanţa.

Olga Borisov
comuna Nucet raionul Lunca Vaşcăului

FLOARE CU FLOARE

Ne-am luat cu noi punguliţe şi ghiozdanele noastre şi în grup, am pornit spre pădurea din marginea satului. În ziua aceea, mergeam să adunăm floare de muşeţel. Floare cu floare, ne-am umplut doldora ghiozdănele şi punguliţele. S-a pornit între noi o adevărată întrecere, din care detaşamentul II a ieşit primul.

Ivan Constantin, com. Crimpoaia-Piteşti

Am pregătit LOCUL PENTRU ARIE

Pionierii din tabăra noastră, pe lîngă activitatea sportivă pe care o îndrăgim foarte mult, mai dăm o mînă de ajutor şi părinţilor. Nu de mult, de pildă, noi am mers la izlaz şi am curăţat mărăcinii de pe locul unde s-a făcut aria de treeris. Desigur, nici de la treerat nu vor lipsi!

... Pînă atunci însă munca pe lotul şcolar, jocurile de şah şi volei vor ajuta să ne petrecem timpul cît mai plăcut şi folositor.

Radu Gheorghe
com. Dracea, regiunea Bucureşti

Un pietrar FRUMOS.

În vara aceasta, am făcut multe excursii. Una din ele am făcut-o cu încă patru colege la Vorna, unde am strîns pietre de pe munţi. Cu aceste pietre şi cu încă altele pe care le vom mai aduna, vom alcătui un pietrar frumos pe care îl vom dărui şcolii. Pînă la toamnă, noi vom mai pregăti şi altceva, dar aceasta rămîne surpriză...

Drăghici Sofica
Cîmpulung-Muscel Piteşti

„Însemnare din jurnal"

Într-o dimineaţă, după ce ne-am strîns la tabără ca de obicei, am pornit pe cîmp la adunat de spice. Ajunşi pe miriştea ne-am luat la întrecere. Fiecare se străduia să adune el mai multe, dar iată că au fost cîţiva care au stat în frunte: Sarcă Rozalia şi Deines Rozalia, Doij Ioan, Orban Beila şi alţii. La reîntoarcere, am luat masa pe malul Crişului. Popasul l-am făcut şi mai plăcut, atunci cînd, după ce am luat o gustare, cîţiva dintre noi au început să spună poveşti şi ghicitori. Seara, discutînd cum ne-am petrecut acea zi, am hotărît toţi că trebuie s-o trecem neapărat în jurnalul taberei.

Herdean Crăciun com. Tinca reg. Oradea

„Alo, alo! A dispărut Sanda..."

(continuare din numărul trecut)

— Ura, să ştii să sanda na mă duce pe calea cea bună.

— Îmi pare rău, dar nu mai avem nici o sanda.

— Aici, la Techirghiol, şi-ar fi isprăvit cariera pînă şi Sherlock Holmes.

— Ce-o fi simţind, din nou, Sicu? ...Parcă m-au atras şi pe mine mirosuri fine...

— Sicule, Sicule! E Sanda!...

— E foarte bine cînd cercetările detective se termină la bucătărie!!!

Gheorghe Tomozei

S-a întîmplat într-un oraş muntean

În vechea şcoală

Vor tremura întotdeauna plopii
În noaptea ce-i învăluie, albastră.
Cu tine poate am să mă apropii,
De şcoala care-a fost cîndva „a noastră".

Aluneca-va printre ramuri luna
Şi florile-or foşni la o fereastră
În nopţile tîrzii ca-ntotdeauna,
În clasa care-a fost cîndva „a noastră".

Şi poate sub o ramură de tei
Vom aştepta în noaptea înstelată
Să zugrăvească zorii, cu scîntei,
Şi şcoala-n care-am învăţat odată...

I-s zidurile vechi, dar n-ai s-o uiţi.
Intrînd în curte şi-apăsînd pe clanţă,
La lutul fără iarbă-ai să te uiţi,
(Căci iarba creşte numai în vacanţă...)

Îţi vor părea poate prea mici pereţii,
Care te copleşeau în clasa-ntîi
Şi amintindu-ţi anii dragi, băieţii,
Tu vechea tablă ai să o mîngîi.

Şi poate ai să recunoşti, pesemne,
Pe tablă sub atîtea linii noi,
Întîia temă, propriile-ţi semne
Şi prima ta izbîndă : „o-i, oi"...

Cu dascălul din primii ani de şcoală
Ai să vorbeşti, cu glasul cristalin,
Cu vorbele umbrite de sfială,
Tu ai să-l chemi la un pahar cu vin.

Şi ai să-i mulţumeşti fiindcă drumul
În viaţă el ţi l-a ales întîi.
Şi-n anii care s-or topi ca fumul,
Cu el în gînd mereu ai să rămîi.

La şcoala străjuită de doi plopi,
Aluneca-vor gîndurile line.
Cu lacrimile fericirii-n ochi
El va-nchina paharul pentru tine...

Pădurile te cheamă

Acestea or să fie-n viitor,
Acestea or să fie peste ani,
Dar pîn-atunci, bătrînul profesor
Şi prietenii şi mama şi poetul
Atîta ştiu. Că eşti un băietan
Din inima oraşului muntean,
Că ai cravată roşie la gît,
C-ai să termini, curînd, a şaptea clasă,
Că ai în ochi un licăr hotărît
Şi visuri dragi, sub chica mătăsoasă...
Stai într-un sat, la margine de-oraş
Şi cînd cocorii-n stoluri vagabonde
Se-arată lin plutind în înălţimi,
Prin freamătul pădurilor de sonde,
În fiecare dimineaţă treci..
Îţi licăresc privirile-n lumini,
Şi fericit păşeşti de bună seamă,
Cînd de departe, între dealuri reci,
Pădurile, pădurile te cheamă...
Printre sondori, tu ai un prieten vechi,
Cînd mergi spre şcoală te aşteaptă-n cale,
Spunîndu-ţi taina meseriei sale.
Şi-aşa, mereu, în toată săptămîna,
Cuvîntul lui îţi sună în urechi,
Te-nvăluie căldura lui domoală,
Iar cînd tu pleci, în drumul tău spre şcoală,
Din depărtare-ţi face semn cu mîna...
În şapca lui pătată de ţiţei,
El, primăvara îţi aduce vişini
Şi-adeseori îi spui încet „Andrei,
Aş vrea să fiu sondor precum eşti tu
Aş vrea să-ţi fiu un prieten şi un sprijin".
Şi, cînd cu şapca-i plină de ţiţei,
Din depărtare-ţi face semn cu mîna,
Parcă foşnind sub vînturi vagabonde
Spre tine se îndreaptă, prietenoasă,
O creangă a pădurilor de sonde...

În sărbătoare

Colegii tăi vorbesc, visează, cîntă.
„Eu doctor am să fiu !" — „Eu, profesor !",
Pe tine gînduri limpezi te încîntă.
— „Tu ce-ai să fii ?"
— „Eu am să fiu sondor !..."

...Afară, pe o piatră, sub un tei,
Prietenul copilăriei tale.
Cu şapca lui pătată de ţiţei
Îţi iese-acuma bucuros în cale !

Şi-i vară, vară, pretutindeni vară
Şi cîntece tîrzii şi flori albastre,
Lumina anotimpului coboară
Parcă asupra prieteniei voastre.

Pădurile de sonde

Păduri de sonde, lume de catarge,
Şi către ceruri înălţate surle...
Albastra pace-a cerului o sparge
Pădurea vie cu-negrite turle.

Reînviind ţărînile ursuze
Ea caută ascunsul rîu de aur
Şi-l soarbe cu metalicele-i buze,
Ca în poveste, aprigul balaur.

La lumea asta, prietene, cu drag,
Îţi sboară gîndurile fără vamă
Şi cînd se-aprind luminile-n şirag,
Pădurile, pădurile te cheamă...

Şi vrei să fii alături de acei
Stăpîni peste întinderile toate,
Cu feţele mînjite de ţiţei
Cu mînecile veşnic suflecate.

Ei lîngă sondele vuind, trudesc
Să scoată ţării aurul cel negru
Şi ţării, munca lor şi-o dăruiesc
Şi inima lor caldă, pe de-a-ntregu'l

Ei sînt puternici, zîmbetele lor
Ca o lumină într-o zi de toamnă
Te cuceresc. Şi-ai vrea să fi sondor,
Să fi ca ei, privirea lor te îndeamnă...

Lumina basmelor

Pe cîmp e vară şi în suflet e vară
Ca-n ţărmul însorit al unei oaze.
Lumina anotimpului coboară
Învăluind privirea ta în raze.

S-a risipit în vis Şeherezada
Luminile din basm se-ndepărtară
Şi-n mintea ta şi Albă-ca-Zăpada,
A adormit pentru a doua oară

Poveştile s-au dus, dar nu cu totul
Că-n suflet mai au loc să se răsfeţe
Şi ciutele adulmecînd cu botul,
Şi tinereţea fără bătrîneţe...

Drumuri

Colegii tăi vor fi la facultate
(Şi ai putea cu ei să fii şi tu)
Şi vraja tainelor desferecate
O vei gusta cu ei, alături, nu ?

Ei fi-vor poate medici pricepuţi,
(Şi ai putea şi tu să fii ca dînşii)
Dar ochii scînteind neabătuţi
Conturul altor vise-l văd, nestinşii !

Ei fi-vor poate ingineri vestiţi,
Şi casa ta or s-o înalţe poate...
Nu-i jindui —
Că-n faţa ta sînt drumurile toate !

Nici munca lor nu-i pe deplin uşoară
La fel ca tine vor trudi şi ei.
Nu treci prin şcoli, aşa, ca printr-o gară,
Plecînd spre alta trenul să ţi-l iei.

Dar numai tu petrolu-ai să-l asculţi,
Năvalnic, cum ţîşneşte din adîncuri
Şi ai să fii în rîndul celor mulţi
Ce smulg al vieţii aur din pămînturi.

De mult tu ţi-ai ales un drum, o ştiu.
În depărtarea sură de aramă
Viu fremătînd sub cerul argintiu
Pădurile te vor,
te cer,
te chiamă !

Împlinire...

S-a risipit în vis Şeherezada,
Cu care-atît de mult ne amăgeam
Şi totuşi, ca-ntr-un basm cu Ali-Baba,
Pămîntului tu ai să-i spui „Sesam !".

Ai să deschizi al luturilor lacăt,
Ţiţeiul dăruindu-l ţării noi.
Şi îndoiala, ca o frunză-n treacăt,
O va ascunde-acest imens şuvoi.

Te-aşteaptă ţara ta, te-aşteaptă ţara, —
Nu poţi să stai, nu trebuie, nu vrei,
Va fi mai luminoasă primăvara.
Cu-aceste mari pîraie de ţiţei !

Cu dragoste aluneca-vor ochii
În seara liniştită şi albastră
Spre locu-acela unde tremur plopii,
Spre şcoala care a fost cîndva „a noastră".

Şi pentru-ale visării tale ape,
Aceste stihuri îţi aduc cinstirea,
Şi-ntotdeauna ai să simţi aproape,
Şi lauda mulţimii şi iubirea.

Şi cîntecul

E bine-aşa, cu fiece răsuflet,
Cu totul ţării munca să ţi-o dai,
Că-ţi clocotesc miresmele în suflet
Şi cîntecele ţi se-adună-n grai...

Uşoara strălucire a cerului te-mbată,
Miresmele cîmpiei în sufletul tău curg
Şi inima tresare acum, împurpurată,
Iar soarele coboară spre amurg.

Te-aşteaptă-acasă-acum bătrîna mamă
Îţi e mai dragă şi îi eşti mai drag.
Ea nu-ţi va povesti de bună seamă
De cîtă vreme te aşteaptă-n prag...

Cîştigătorii etapei I-a a concursului „Cine ştie mai mult?"

Premiul I (24 puncte)

1. **Florescu Mihai** — comuna Obîrşia Veche, raionul Corabia, regiunea Craiova.

Premiul II (23 puncte)

1. **Kogălniceanu Emanuela** — Bucureşti, str. Pictor Alexandrescu nr. 31, raionul 23 August.

Premiul III (22 puncte)

1. **Cernov Gheorghe** — Buzău, str. Transilvaniei nr. 16, regiunea Ploieşti.
2. **Ciobanu Sergiu** — comuna Hangani-Moineşti, regiunea Bacău.
3. **Dumitrescu Maria** — comuna Suhaia, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti.
4. **Toporaş Ada** — Vatra Dornei, str. 6 Martie nr. 11, regiunea Suceava.

Menţiunea I-a (21 puncte)

1. **Bănăţeanu Steliana** — comuna Corbi, raionul Curtea de Argeş, regiunea Piteşti.
2. **Boţoiu Mihaela şi Boţoiu Dorin** — Iaşi, str. Cometa nr. 6.
3. **Chiriţescu Marcela** — comuna Căiuţi, raionul Adjud, regiunea Bacău.
4. **Constantinescu Dumitru** — Giurgiu, str. Ştefan Gheorghiu nr. 16, regiunea Bucureşti.
5. **Coroamă Elena** — comuna Ceahlău, satul Schit, raionul Ceahlău, regiunea Bacău.
6. **Danilov C.** — Bucureşti, Cal. Griviţei nr. 133, raionul Griviţa Roşie.
7. **Munteanu Antoaneta** — Cluj, str. 6 Martie nr. 1.
8. **Petruşca Ivone** — comuna Stremţ, raionul Alba, regiunea Hunedoara.
9. **Răzuş Anca** — Bucureşti, B-dul Tolbuhin nr. 73, raionul 23 August.
10. **Uşurel Octavian** — comuna Aliceni, raionul Buzău, regiunea Ploieşti.

(Va urma)

Redacţia şi administraţia : Bucureşti, Piaţa Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.